

ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΩΤ.	ΚΡΕΟΣΗ
46040	
9-12-19	ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Νοτιώδης, Νότιο
 Γ.ρ. Δημόκριτος
 Γ.ρ. Α.ρ. Δημόκριτος
 Α.ρ. Δημόκριτος
 9.12.19

Digitally signed by
 ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΟΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Date: 2019.11.28 12:24:10
 EET
 Reason: Digitally Signed by
 OSDDY-PP

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Εργατικών Διαφορών) Εξομοιωμένη 9/12/19 ώρα 11:45
 Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

Μαρία-Αναστασία Ζυφουλάκη
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 - ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ. 210 3240717 -

ΑΓΩΓΗ

Τών:

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΑΦΜ
1.	ΜΠΚΑ	ΑΝΕΤΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Φ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ 7 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	069936627
2.	ΜΠΑΚΑΛΗ	ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΚΑΖΑΤΖΑΚΗ 59Α ΓΕΡΑΚΑΣ	114059988
3.	ΡΑΜΠΛΟΥΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ 67 ΜΟΣΧΑΤΟ	107648467
4.	ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ	ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ	ΑΝΑΓΥΡΟΣ	ΚΑΖΑΤΖΑΚΗ 57 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ	052843732
5.	ΤΣΙΤΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΙΣΩΠΟΥ 34 ΜΑΡΟΥΣΙ	133373310
6.	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΛΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ 4 ΑΧΑΡΝΑΙ	125943359
7.	ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΕΥΘΥΜΙΟΣ	ΣΠΑΡΤΗΣ 3 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	037731640
8.	ΓΡΙΒΑ	ΣΟΦΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΘΗΝΩΝ 1 ΖΩΓΡΑΦΟΥ	133349506
9.	ΜΠΑΣΚΑΚΗ	ΣΤΕΛΛΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΙΡΗΝΗΣ 20 ΚΡΥΟΝΕΡΙ	128681557
10.	ΣΑΜΑΡΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΡΑΧΩΒΗΣ 11 ΡΟΔΟΠΟΛΗ	022103153
11.	ΡΙΖΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 20 ΑΘΗΝΑ	105526708
12.	ΠΑΝΤΟΥ	ΣΤΥΛΙΑΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΤΕΡΜΑ ΑΜΠΕΛΙΩΝ ΑΝΟΙΞΗ	141484507
13.	ΜΑΝΤΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣ 88 ΑΘΗΝΑ	066640491
14.	ΜΑΡΚΑΚΗΣ	ΦΩΤΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΑΛΛΩΡΙΤΟΥ 3 ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ	056622545
15.	ΠΕΤΡΑΚΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΘΕΣΗ ΡΑΧΗ ΡΕΠΕ ΒΑΡΝΑΒΑΣ	032385172
16.	ΓΚΕΡΓΚΑ	ΣΩΤΗΡ	ΑΜΠΙΑΣ	1 ^{ης} ΜΑΪΟΥ 24 ΔΡΟΣΙΑ	070630052
17.	ΜΙΤΑ	ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ	ΚΙΛΙ	ΛΑΔΩΝΟΣ 8 ΑΝΟΙΞΗ	061533291
18.	ΣΑΚΚΕΤΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΥΤΕΡΙΠΗΣ 10 ΚΡΥΟΝΕΡΙ	056503532
19.	ΜΕΤΖΗΔΑΚΗΣ	ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ	ΠΕΤΡΟΣ	ΕΙΡΗΝΗΣ 23 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	107054677
20.	ΤΣΑΜΠΑΖΗ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΙΝΩΠΗΣ 72 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ	075561934
21.	ΣΚΟΥΤΑ	ΜΑΡΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΙΡΗΝΗΣ 15 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	054317360
22.	ΣΒΥΡΟΥ	ΑΡΓΥΡΩ	ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ	ΘΕΜΙΔΟΣ 4 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	068324508
23.	ΚΕΧΡΗ	ΚΥΡΙΑΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΟΝΙΤΣΗΣ 21	045042152

				ΔΡΟΣΙΑ	
24.	ΘΕΟΛΟΓΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΙΕΝΑΚΗ 138 ΑΘΗΝΑ	150926810
25.	ΔΑΡΖΕΝΤΑΣ	ΙΑΚΩΒΟΣ	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	1 ^η ΜΑΪΟΥ 4 ΔΡΟΣΙΑ	133429543
26.	ΒΗΤΟΥ	ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΙΑ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΠΑΡΝΗΘΟΣ 5 ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	146260408

ΚΑΤΑ

Του ΝΠΙΔΔ με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο, Λεωφόρος Λίμνης Μαραθώνος 29 & Αθανασίου Διάκου 29, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Ι. Σύντομο ιστορικό: Απασχολούμαστε επί πολλά έτη στο εναγόμενο παρέχοντας τις υπηρεσίες μας, με συμβάσεις που χαρακτηρίζονται από αυτό ως δήθεν ορισμένου χρόνου, ενώ στην πραγματικότητα απασχολούμαστε από το εναγόμενο για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του. Παρά όμως τον σταθερό χαρακτήρα της σχέσης μας με το εναγόμενο και τη συνεχή απασχόλησή μας, όπως αναλυτικά εκθέτουμε στη συνέχεια, συνεχίζουμε να απασχολούμαστε, όχι με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, όπως θα υπέθετε κανείς, αλλά με αλληπάλληλες σχέσεις εργασίας που εσφαλμένα χαρακτηρίζονται μέχρι και σήμερα ως ορισμένου χρόνου.

2. Συγκεκριμένα, οι ημερομηνίες πρόσληψής μας, τα χρονικά διαστήματα κατά τα οποία απασχοληθήκαμε στο εναγόμενο (σημειωτέον ότι απασχολούμαστε αδιαλείπτως στο εναγόμενο από την αρχική ημεροχρονολογία πρόσληψής μας έως και σήμερα), οι ειδικότητές μας και τα καθήκοντά μας έχουν ως εξής για καθέναν/καθεμία από εμάς:

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΧΡΟΝΙΚΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
1.	ΜΠΙΚΑ	ΑΝΕΤΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	13/02/2019 – 12/10/2019 13/10/2019 – 12/02/2020	ΔΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
2.	ΜΠΙΑΚΑΛΗ	ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

3.	ΡΑΜΠΑΟΥΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΤΕ ΔΑΣΟΠΟΝΩΝ
4.	ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ	ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ	ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΤΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
5.	ΤΣΙΤΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
6.	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	05/11/2018 – 04/11/2019	ΤΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
7.	ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΕΥΘΥΜΙΟΣ	05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 04/11/2019	ΤΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
8.	ΓΡΙΒΑ	ΣΟΦΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
9.	ΜΠΑΣΚΑΚΗ	ΣΤΕΛΛΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 04/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
10.	ΣΑΜΑΡΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	03/05/2017 – 02/01/2018 05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 04/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
11.	ΡΙΖΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
12.	ΠΑΝΤΟΥ	ΣΤΥΛΙΑΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
13.	ΜΑΝΤΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΑΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΤΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
14.	ΜΑΡΚΑΚΗΣ	ΦΩΤΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 12/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΓΕΩΠΟΝΩΝ
15.	ΠΕΤΡΑΚΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
16.	ΓΚΕΡΓΚΑ	ΣΩΤΗΡ	ΑΜΠΙΑΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΥΕ ΕΡΓΑΤΩΝ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
17.	ΜΙΤΑ	ΒΛΑΝΤΙΜΠ	ΚΙΛΙ	05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 04/07/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
18.	ΣΑΚΚΕΤΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΤΕ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
19.	ΜΕΤΖΗΔΑΚΗΣ	ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	ΠΕΤΡΟΣ	12/06/2012 – 11/11/2012 10/05/2017 – 09/01/2018 16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΣΕΩΝ
20.	ΤΣΑΜΠΙΑΖΗ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΠΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ /ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
21.	ΣΚΟΥΤΑ	ΜΑΡΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16/11/2018 – 15/07/2019 16/07/2019 – 15/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
22.	ΣΒΥΡΟΥ	ΑΡΓΥΡΩ	ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ	04/05/2017 – 03/01/2018 05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 04/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ
23.	ΚΕΧΡΗ	ΚΥΡΙΑΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	30/11/2018 – 29/07/2019 30/07/2019 – 29/11/2019	ΔΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
24.	ΘΕΟΛΟΓΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	05/11/2018 – 04/07/2019 05/07/2019 – 07/07/2019 08/07/2019 – 07/11/2019	ΤΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ/ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
25.	ΔΑΡΖΕΝΤΑΣ	ΙΑΚΩΒΟΣ	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	01/08/2007 – 01/12/2007 01/06/2008 – 01/01/2009	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

				01/09/2010 – 01/12/2010 01/07/2012 – 30/11/2012 05/11/2018 – 04/11/2019	
26.	ΒΗΤΟΥ	ΦΩΤΕΙΝΗ- ΜΑΡΙΑ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	21/07/2015 – 23/12/2015 05/11/2018 – 04/11/2019	ΥΕ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

3. Ειδικότερα, η υπ' αριθ. 1 (ΜΠΙΚΑ ΑΝΕΤΑ) εξ' ημών απασχολούμαι στην Τεχνική Υπηρεσία του εναγόμενου με ειδικότητα ΔΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην αναζήτηση και πρωτοκόλληση εγγράφων, στην αρχειοθέτηση εισερχόμενων και εξερχόμενων εγγράφων και στην τήρηση φυσικού αρχείου, στην τηλεφωνική υποστήριξη και εξυπηρέτηση των πελατών, καθώς και στην εν γένει γραμματειακή υποστήριξη της διεύθυνσης.

Οι υπ' αριθ. 2 (ΜΠΑΚΑΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ) και υπ' αριθ. 5 εξ' ημών (ΤΣΙΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ), απασχολούμαστε στο Τμήμα Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης Ληξιαρχείου και Αλλοδαπών, της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών του εναγόμενου, με ειδικότητα ΠΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μας συνίστανται στη διαχείριση του αρχείου του Δημοτολογίου, στην ταξινόμηση και καταγραφή των οικογενειακών μερίδων των Δημοτικών Ενοτήτων του Δήμου Διονύσου, στην εξυπηρέτηση του κοινού με την έκδοση πιστοποιητικών οικογενειακής κατάστασης, γέννησης, εντοπιότητας και με την έκδοση βεβαιώσεων μονίμου κατοικίας, στον έλεγχο των δικαιολογητικών που προσκομίζουν, στην παραλαβή δικαιολογητικών και έκδοση αδειών πολιτικού γάμου και στη διεκπεραίωση αιτημάτων μέσω ΚΕΠ.

Η υπ' αριθ. 4 (ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ) εξ' ημών απασχολούμαι στο εναγόμενο, στην Υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας και καθήκοντά μου συνίστανται στην ηλεκτρονική καταχώρηση καταγγελιών (Nonoville), στη διαχείριση και ενημέρωση του πρωτοκόλλου εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας της υπηρεσίας, στη σύνταξη εγγράφων εξερχόμενης αλληλογραφίας, στην αρχειοθέτηση εγγράφων και στην ενημέρωση του ηλεκτρονικού ευρετηρίου συμβάντων.

Ο υπ' αριθ. 6 (ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στο εναγόμενο στο Τμήμα Προϋπολογισμού και Λογιστηρίου, της Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, με ειδικότητα ΤΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην έκδοση ΑΑΥ , στην ανάρτησή τους στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ και στο ΚΗΜΔΗΣ και στον έλεγχο των Συμβάσεων και Αναθέσεων Προμηθειών.

Ο υπ' αριθ. 7 εξ' (ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στον Τομέα Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης του εναγόμενου και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην καταγραφή των αιτημάτων των δημοτών για θεραπεία και φύλαξη των αδέσποτων ζώων του εναγομένου, καθώς και στην πληροφόρηση και εξυπηρέτηση των δημοτών για τα θέματα που χειρίζεται το ως άνω τμήμα.

Η υπ' αριθ. 8 εξ' ημών (ΓΡΙΒΑ ΣΟΦΙΑ) απασχολούμαι στη Νομική Υπηρεσία του εναγόμενου ως ΠΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μου συνίστανται στη γραμματειακή υποστήριξη, με την καταγραφή και αρχειοθέτηση των υποθέσεων της Νομικής Υπηρεσίας, στην παραλαβή εγγράφων από το τμήμα πρωτοκόλλου και στην αρχειοθέτησή τους, καθώς και στην εξυπηρέτηση του προσωπικού του Δήμου σε ό,τι αφορά τις υποθέσεις των δικηγόρων που εκπροσωπούν το εναγόμενο.

Οι υπ' αριθ. 9, (ΜΠΑΣΚΑΚΗ ΣΤΕΛΛΑ) 10 (ΣΑΜΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ), 17 (ΜΙΤΑ ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ), 22 (ΣΒΥΡΟΥ ΑΡΓΥΡΩ) ,25 (ΔΑΡΖΕΝΤΑΣ ΙΑΚΩΚΟΣ) και 26 (ΒΗΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ-ΜΑΡΙΑ) εξ' ημών απασχολούμαστε στη Διεύθυνση Καθαριότητας και Περιβάλλοντος του εναγόμενου με ειδικότητα ΥΕ Βοηθητικών Εργασιών Καθαριότητας και τα καθήκοντά μας συνίστανται στην καθημερινή καθαριότητα των δρόμων, πλατειών και πάρκων του εναγόμενου, τη φροντίδα καθαρισμού γύρω από τους κάδους σκουπιδιών καθώς και την αλλαγή σακούλας σε καλαθάκια στους δρόμους, τη φροντίδα καθαρισμού των κοινόχρηστων χώρων, των γραφείων, των τουαλετών, ασανσέρ και σκαλιών καθώς και των δημοτικών κτηρίων.

Οι υπ' αριθ. 11 (ΡΙΖΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ), 12 (ΠΑΝΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ) και 15 (ΠΕΤΡΑΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ) εξ' ημών απασχολούμαστε στο Αυτοτελές Τμήμα Παιδείας, Πρόνοιας, Αθλητισμού και Πολιτισμού του εναγομένου με ειδικότητα ΠΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μας συνίστανται στη διεκπεραίωση των αιτήσεων και στον έλεγχο των δικαιολογητικών των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων προκειμένου να χορηγηθούν σε αυτές Επίδομα Στέγασης, στην επικοινωνία με τον εκπρόσωπο του εναγόμενου και τα μέλη της επιτροπής της ΔΕΗ, για τη διενέργεια ελέγχου των ως άνω δικαιολογητικών, στην εξυπηρέτηση πολιτών και στη δημιουργία και τήρηση ηλεκτρονικού αρχείου καρτελών των ωφελούμενων και στην επικαιροποίηση των στοιχείων τους.

Ο υπ' αριθ. 13 (ΜΑΝΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στο εναγόμενο στο Τμήμα Υποστήριξης Πολιτικών Οργάνων της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών με ειδικότητα ΤΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην ανάπτυξη και εφαρμογή του ενοποιημένου Κανονισμού του Δημοτικού Κοιμητηρίου του εναγόμενου, στην έκδοση αδειών ταφής, εκταφής και κατασκευής ταφών, καθώς και στην εν γένει γραμματειακή υποστήριξη και εξυπηρέτηση πολιτών.

Ο υπ' αριθ. 14 (ΜΑΡΚΑΚΗΣ ΦΩΤΙΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στη Διεύθυνση περιβάλλοντος του εναγόμενου, με ειδικότητα ΠΕ Γεωπόνων και τα καθήκοντά μου συνίστανται στη μελέτη και εκπόνηση σχεδίων φύτευσης, στην απογραφή και χρέωση μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται από την υπηρεσία και στην τήρηση αρχείου φυτοτεχνικών εργασιών σχετικών με κοπή, κλάδεμα δένδρων κλπ.

Ο υπ' αριθ. 16 (ΓΚΕΡΚΑ ΣΩΤΗΡ) εξ' ημών απασχολούμαι στο εναγόμενο με ειδικότητα ΥΕ Εργατών Πρασίνου και τα καθήκοντά μου συνίστανται στη φροντίδα του πρασίνου του δήμου, στο κλάδεμα δένδρων,

στη μεταφύτευση φυτών, στη λίπανση φυτών, στο μάζεμα φύλλων και στις πάσης φύσεως εργασίες του φυτωρίου του εναγόμενου.

Ο υπ' αριθ. 18 (ΣΑΚΚΕΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στο Τμήμα Τεχνικών Έργων, της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του εναγομένου και τα καθήκοντά μου αφορούν κατά κύριο λόγο στην εξέλιξη των έργων αποχέτευσης ακάθαρτων. Ειδικότερα, τα καθήκοντά μου συνίστανται στην επίβλεψη της εκσκαφής και επίχωσης εδαφών για την τοποθέτηση δικτύου αποχέτευσης ακάθαρτων, την αποτύπωση του γαιώδους/βραχώδους των ορυγμάτων, τις μετρήσεις συμπύκνωσης του εδάφους, ενώ συμπληρωματικά διεκπεραίωνα επιμετρήσεις τεχνικών έργων και επέβλεπα την αντικατάσταση του χλοοτάπητα στα γήπεδα του εναγομένου.

Ο υπ' αριθ. 19 (ΜΕΝΤΖΗΔΑΚΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος, Καθαριότητας και Πρασίνου του εναγόμενου με ειδικότητα ΥΕ Βοηθών Τεχνικών Πλακοστρώσεων και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην τοποθέτηση πλακιδίων, στη συντήρησή τους και στην αντικατάσταση των πλακοστρώσεων.

Η υπ' αριθ. 20 (ΤΣΑΜΠΙΑΖΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ) εξ' ημών απασχολούμαι στη Διεύθυνση του Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών του εναγόμενου και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην τηλεφωνική και άμεση προσωπική εξυπηρέτηση των πολιτών, στη βεβαίωση γνησίου υπογραφών, στην έκδοση πιστοποιητικών, στη διεκπεραίωση αιτημάτων για χορήγηση ληξιαρχικών πράξεων, ποινικού μητρώου, αδειών οδήγησης και κυκλοφορίας, στρατολογικών καταστάσεων, καθώς και στην αρχειοθέτηση όλων των ανωτέρω.

Η υπ' αριθ. 21 (ΣΚΟΥΤΑ ΜΑΡΙΑ) εξ' ημών απασχολούμαι στην Εστία «ΚΑΠΗ Κρυονερίου» με ειδικότητα ΥΕ Βοηθητικών Εργασιών Καθαριότητας και τα καθήκοντά μου συνίστανται στην καθαριότητα του χώρου, στην εξυπηρέτηση των μελών με προσφορά καφέ και αναψυκτικών, στην διαμόρφωση και προετοιμασία του χώρου για τη διεξαγωγή εκδηλώσεων, καθώς και στην εν γένει γραμματειακή υποστήριξη του γραφείου για την οργάνωση δραστηριοτήτων.

Η υπ' αριθ. 23 (ΚΕΧΡΗ ΚΥΡΙΑΚΗ) εξ' ημών απασχολούμαι στο Τμήμα Υποστήριξης Πολιτικών Οργάνων της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών του εναγόμενου και τα καθήκοντά μου συνίστανται στη γραμματειακή υποστήριξη, με τη διεκπεραίωση εγγράφων και την εξυπηρέτηση πολιτών.

Τέλος, υπ' αριθ. 24 (ΘΕΟΛΟΓΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ) εξ' ημών απασχολούμαι στη Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού του εναγόμενου με ειδικότητα ΤΕ Διοικητικού/Διοικητικού-Οικονομικού και τα καθήκοντά μου συνίστανται στη συγκέντρωση των παρουσιολογίων και αδειών των εργαζομένων στο πρόγραμμα κοινωφελούς χαρακτήρα του ΟΑΕΔ, στην έκδοση βεβαιώσεων, στην αρχειοθέτηση των εγγράφων που αφορούν στους άνω εργαζομένους σε φακέλους, καθώς και στην εν γένει διοικητική οργάνωση του προσωπικού του προγράμματος.

Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι η καθ' όλη την ως άνω διάρκεια της απασχόλησής μας η εκτέλεση των καθηκόντων μας γίνεται υπό τις ίδιες συνθήκες όπως και οι υπόλοιποι συνάδελφοί μας που ανήκουν στο τακτικό προσωπικό του εναγομένου, χωρίς καμία διαφοροποίηση. Όπως προκύπτει, λοιπόν από τα ανωτέρω και λαμβανομένου υπόψη τόσο του μεγάλου αριθμού εξυπηρετούμενων στους οποίους προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας όσο και της

έλλειψης τακτικού προσωπικού, η παροχή της εργασίας μας στις προαναφερθείσες υπηρεσίες του εναγομένου είναι απολύτως απαραίτητη, καθώς καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες του. Τούτο καθώς το αντικείμενο της εργασίας μας εκ φύσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι μπορεί σε κάποια χρονική στιγμή να γίνει κενό περιεχομένου στην πράξη. Ως εκ τούτου αποτελεί αντικείμενο εργασιών που διαρκώς απαιτείται η ανάθεσή του σε κάποιον εργαζόμενο, καθώς η λήξη του, λόγω και της φύσης των αναγκών που εξυπηρετεί, δεν μπορεί να νοηθεί. Ωστόσο το εναγόμενο επιλέγει να καλύπτει τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες του και τις ελλείψεις του σε τακτικό προσωπικό της ειδικότητας μας, προσλαμβάνοντας εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Από τα ανωτέρω εκτιθέμενα καθίσταται, λοιπόν, σαφές ότι η απασχόλησή μας είχε εξ αρχής τα χαρακτηριστικά της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Όμως το εναγόμενο επιμένει να χαρακτηρίζει τη σχέση μας ως ορισμένου χρόνου. Με τον τρόπο δε αυτό επί όλα αυτά τα έτη που εργαζόμαστε σε αυτό μας αποστέρησε τη στοιχειώδη προστασία που παρέχει το εργατικό δίκαιο. Ειδικότερα η θέση εργασίας μας είναι απολύτως επισφαλής και απολύτως αβέβαιο το εργασιακό και βιοποριστικό μας μέλλον, αφού δεν έχουμε καμία προστασία της θέσης εργασίας μας, αλλά το εναγόμενο μπορούσε απλά, και αυθαίρετα ακόμα, να μην ανανεώσει την τάχα ορισμένης διάρκειας συνεργασία μας. Τούτο μάλιστα χωρίς να τηρήσει τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί προστασίας της θέσης εργασίας. Περαιτέρω, αν τύχει να διαπράξουμε ορισμένο παράπτωμα που σύμφωνα με τον κανονισμό του θεωρείται πειθαρχικό, δεν θα ήταν υποχρεωμένο να τηρήσει στην περίπτωση μας ορισμένη πειθαρχική διαδικασία (όπως θα έπραττε αν χαρακτηριζε ορθά την εργασιακή μας σχέση). Τούτο δε, ενώ βεβαίως με την τήρηση της διαδικασίας αυτής στην ουσία προστατεύεται ο εργαζόμενος, αφού, όχι μόνο συγκαλείται πειθαρχικό συμβούλιο προς αποφυγή αυθαιρεσιών σε βάρος του, αλλά περαιτέρω του επιβάλλεται μια ποινή ανάλογη της βαρύτητας του παραπτώματος που διαπράττει, πράγμα το οποίο βεβαίως

ελέγχεται και δικαστικά. Στην περίπτωση όμως τη δική μας θα μπορούσε το εναγόμενο, ακόμα και για ένα ασήμαντο παράπτωμα να μην ανανεώσει τη σχέση μας, στην ουσία απολύοντάς μας, επιβάλλοντάς μας ουσιαστικά την βαρύτερη «πειθαρχική» κύρωση, χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα καμίας απολύτως προστασίας. Επί όλο, λοιπόν, το ανωτέρω χρονικό διάστημα εργαζόμαστε υπό καθεστώς πλήρους ανασφάλειας και αβεβαιότητας, ανεχόμενοι παραβιάσεις στοιχειωδών δικαιωμάτων μας, τα οποία θα ήταν βεβαίως διασφαλισμένα αν η εργασιακή μας σχέση είχε χαρακτηριστεί ορθά, και με το καθημερινό άγχος για το εργασιακό και βιοποριστικό μέλλον το δικό μας και της οικογένειάς μας. Τελούσαμε δηλαδή επί όλα αυτά τα χρόνια σε καθεστώς απόλυτης εξάρτησης από το εναγόμενο, όχι μόνο προσωπική, αλλά και οικονομική, λόγω και της ζωτικής σημασίας που έχει για μας η θέση εργασίας μας.

Από τα προεκτεθέντα, και ιδίως από το γεγονός ότι οι ανάγκες του εναγομένου που καλύπτουμε δεν είναι πρόσκαιρες, παροδικές, εποχικές, έκτακτες ή απρόβλεπτες, αλλά είναι αναμφίβολα ανάγκες πάγιες και διαρκείς, καθίσταται σαφές ότι η απασχόλησή μας είχε εξ αρχής τα χαρακτηριστικά της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, και ότι ο αναντίστοιχος χαρακτηρισμός της από τον εναγόμενο ως δήθεν ορισμένου χρόνου δεν παράγει έννομα αποτελέσματα, ως μη ανταποκρινόμενος στα πραγματικά χαρακτηριστικά της εργασιακής μας σχέσης και καταστρατηγικός των δικαιωμάτων μας. Τούτο διότι ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός μιας σχέσεως με βάση τα πραγματικά χαρακτηριστικά της είτε ως σύμβασης έργου ή εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας είτε ως σύμβασης ορισμένου ή αορίστου χρόνου αποτελεί κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας, η οποία δεν δεσμεύεται ούτε από τον τυχόν ψευδεπίγραφο νομικό χαρακτηρισμό που έδωσαν στη σύμβαση τα μέρη ούτε από τον νομικό χαρακτηρισμό που τυχόν εδόθη κατ' επίκλησιν νομοθετικής ή εν γένει κανονιστικής ισχύος διατάξεως (Ολ.ΑΠ 18/2006, Ολ.ΑΠ 19/2007, Ολ.ΑΠ 20/2007, Ολ.ΑΠ 7/2011, Ολ.ΑΠ.8/2011). Ειδική εξ άλλου εκδήλωση των αρχών του ορθού νομικού χαρακτηρισμού των συμβάσεων ως εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου αποτελεί και το άρθρο 8

παρ. 3 ν. 2112/1920, το οποίο τυγχάνει εφαρμογής και στην περίπτωση μας, σύμφωνα με τα αναλυτικά αναφερόμενα αμέσως κατωτέρω.

II. Νομική Βάση

1. Την 10.7.1999 τέθηκε σε ισχύ η Οδηγία 1999/70/ΕΚ (στο εξής «η Οδηγία»), η οποία συνιστά μεταφορά στο επίπεδο του παραγώγου δικαίου της Ε.Ε. μίας συμφωνίας των ευρωπαϊών κοινωνικών εταίρων (του CEEP, της UNICE και της CES), και συγκεκριμένα της «συμφωνίας-πλαίσιου για την εργασία ορισμένου χρόνου» (στο εξής «η συμφωνία-πλαίσιο»), προσδίδοντάς της έτσι αυξημένη τυπική ισχύ έναντι του εσωτερικού δικαίου των κρατών-μελών. Ως καταληκτική ημερομηνία για την υλοποίηση εκ μέρους των κρατών-μελών της ως άνω συμφωνίας-πλαίσιου, ήτοι για την ενσωμάτωσή της στις εθνικές έννομες τάξεις, η Οδηγία έθεσε την 10.7.2001 (άρθρο 2 παρ. 1) και υπό προϋποθέσεις την 10.7.2002 (άρθρο 2 παρ. 2).

Η συμφωνία-πλαίσιο, η οποία καταλαμβάνει τόσο τον ιδιωτικό όσο και τον δημόσιο τομέα των κρατών-μελών, εκτός από την βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με την απαγόρευση των διακρίσεων μεταξύ εργαζομένων ορισμένου και αορίστου χρόνου (ρήτρα 1 α'), έχει ως βασικό στόχο και την αποτροπή της κατάχρησης που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση / σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ρήτρα 1 β').

Για την υλοποίηση του δεύτερου αυτού βασικού στόχου προβλέφθηκε (ρήτρα 5) ότι τα κράτη-μέλη, εφόσον στο δίκαιό τους δεν υφίστανται ήδη ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα για την πρόληψη της ως άνω κατάχρησης, οφείλουν να λάβουν τέτοια μέτρα (είτε με την πρόβλεψη αντικειμενικών λόγων σχετικά με την επιτρεπόμενη "ανανέωση" συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, είτε με την πρόβλεψη μέγιστης συνολικής χρονικής διάρκειας τέτοιων συμβάσεων, είτε με την πρόβλεψη ανώτατου ορίου "ανανεώσεων" τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας), καθορίζοντας και την έννομη

συνέπεια από την παραβίαση των ως άνω ορίων (που μπορεί να είναι είτε η παραβίαση των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου είτε άλλη).

Σχετικά, σε ό,τι αφορά ειδικότερα τα όρια / προϋποθέσεις για την επιτρεπόμενη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου πρέπει να παρατηρηθεί ότι τόσο από τις γενικές παρατηρήσεις της συμφωνίας-πλαisiού (είναι χαρακτηριστικό ότι εκτιμάται ότι «η χρήση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου βάσει αντικειμενικών λόγων είναι ένας τρόπος για να προληφθεί η κατάχρηση», χωρίς να γίνεται καμία αναφορά στα λοιπά όρια / κριτήρια) όσο και από την ίδια τη διατύπωση της ρήτρας 5 (δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίο ότι προτάσσεται το κριτήριο του "αντικειμενικού λόγου") συνάγεται ότι πρωτεύον κριτήριο για τον εντοπισμό κατάχρησης από τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, κατά την έννοια της συμφωνίας-πλαisiού, θεωρείται το κριτήριο του αντικειμενικού λόγου. Ωστόσο, επειδή ακριβώς σκοπείται αποτέλεσμα και όχι μέσον, η συμφωνία-πλαίσιο δεν επιβάλλει κατ' ανάγκην τη θέσπιση του ενός ή του άλλου ορίου / κριτηρίου, αλλά αφήνει την επιλογή αυτή στη διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών. Ομοίως, η συμφωνία-πλαίσιο δεν συγκεκριμενοποιεί ούτε τους «αντικειμενικούς λόγους», ούτε «τη μέγιστη συνολική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου», ούτε «τον αριθμό των ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας». Αντιστοίχως, σε ό,τι αφορά την έννομη συνέπεια από την υπέρβαση των σχετικών ορίων, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, τόσο από το προοίμιο και τις γενικές παρατηρήσεις της συμφωνίας-πλαisiού (είναι χαρακτηριστικό ότι αναφέρεται ρητά ότι οι συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου «είναι και θα συνεχίσουν να είναι η γενική μορφή των εργασιακών σχέσεων» και ότι «συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής και βελτιώνουν την απόδοση») όσο και από τη διατύπωση της ρήτρας 5 (είναι χαρακτηριστικό ότι ο χαρακτηρισμός συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου είναι η μόνη έννομη συνέπεια που ρητά αναφέρεται στο κείμενό της) συνάγεται ότι ο χαρακτηρισμός των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ως αορίστου χρόνου συνιστά αναμφίβολα το κατ' αυτήν κατεξοχήν αποτελεσματικό μέτρο για την αποτροπή της κατάχρησης. Ωστόσο και στο σημείο αυτό η ρήτρα 5 δεν επιβάλλει

κατ' ανάγκην τη θεώρηση των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου, αλλά επιτρέπει στα κράτη-μέλη να προβλέψουν και κάποια άλλη (αποτελεσματική πάντως) έννομη συνέπεια. Τούτο, διότι τα εν λόγω μέτρα αποφυγής της κατάχρησης, προκειμένου να είναι αποτελεσματικά / αποτρεπτικά στο πλαίσιο της εθνικής έννομης τάξης, πρέπει να λαμβάνουν ακριβώς υπόψη τις ιδιαιτερότητες της κάθε έννομης τάξης καθώς και τις ιδιαιτερότητες και τις ειδικότερες μορφές που λαμβάνει η κατάχρηση στο εκάστοτε κράτος-μέλος (όπως διευκρινίζεται και στη ρήτρα 5 παρ. 1, κατά τη λήψη μέτρων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες ειδικών τομέων ή/και κατηγοριών εργαζομένων).

Επομένως, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι, όπως κατέστη σαφές και από όσα προεκτέθηκαν, η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού δεν είναι αρκούντως ακριβής και ανεπιφύλακτη ώστε να παράγει άμεσο αποτέλεσμα στις σχέσεις μεταξύ των ιδιωτών που αντλούν δικαιώματα από αυτήν και του κράτους-μέλους ή των φορέων του ως εργοδοτών, είναι αναμφισβήτητο ότι η διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών ως προς τα λαμβανόμενα μέτρα δεν είναι απεριόριστη. Τούτο διότι η ρήτρα 5 επιβάλλει στα κράτη-μέλη (τα οποία δεν διαθέτουν ήδη ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο) να λάβουν μέτρα τα οποία θα είναι επαρκώς αποτελεσματικά και αποτρεπτικά ως προς τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Παράλληλα, η διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών σε σχέση με τη διαμόρφωση του σχετικού πλαisiού περιορίζεται και κατά το ότι *«η εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας [της συμφωνίας-πλαisiού] δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση επαρκή αιτιολογία για την υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα συμφωνία»* (ρήτρα 8 σημείο 3).

2. Στο πλαίσιο της ελληνικής έννομης τάξης ήδη από δεκαετίες προ της θέσεως σε ισχύ της Οδηγίας, υφίστατο και εξακολουθεί να είναι σε ισχύ νομοθετικό μέτρο, το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920. Το μέτρο αυτό αποτελεί ειδικό νομοθετικό μηχανισμό αποτροπής της καταστρατήγησης του δικαίου μέσω της σύναψης συμβάσεων ορισμένου χρόνου, καθώς και ειδικό νομοθετικό ορθού νομικού χαρακτηρισμού των εννόμων σχέσεων, και συγκεκριμένα των συμβάσεων εργασίας, ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Σύμφωνα με την πάγια

θέση της ελληνικής νομολογίας, κατά τη διάταξη αυτή η σύναψη -έστω και μίας και μόνης- σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου επιτρέπεται μόνο εφόσον υφίσταται προς τούτο αντικειμενικός λόγος. Διαφορετικά, εφόσον δηλαδή δεν υφίσταται τέτοιος λόγος, αλλά αντιθέτως υπηρετούνται *πάγιες και διαρκείς ανάγκες* του εργοδότη, η σύμβαση θεωρείται ως *ex tunc* αορίστου χρόνου.

Η προϋφιστάμενη της Οδηγίας 1999/70ΕΚ διάταξη αυτή του ελληνικού δικαίου αποτελεί αναμφίβολα ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο σε σχέση με τη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, δεδομένου ότι τάσσει αποτελεσματικό κριτήριο για τη διαπίστωση της κατάχρησης και αποτελεσματική έννομη συνέπεια (απόφαση ΔΕΚ της 23.4.2009, C-378/07, C-379/07, C-380/07, Αγγελιδάκη κ.λπ., σκ. 77), σύμφωνα και με τα ρητά προβλεπόμενα στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού, και μάλιστα παρέχει πληρέστερη σε σχέση με τη ρήτρα 5 προστασία (Ολ.ΑΠ 18/2006, Ολ.ΑΠ 7/2011, Ολ.ΑΠ 8/2011). Άλλωστε, το μέτρο αυτό απεδείχθη και στην πράξη ιδιαίτερα αποτελεσματικό, αφού στον ιδιωτικό τομέα στον οποίο διαχρονικά εφαρμόσθηκε *απαρεγκλίτως* ουδέποτε αναπτύχθηκε σε έντονο βαθμό φαινόμενο καταχρηστικής / καταστρατηγικής σύναψης συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Αντιθέτως, στον δημόσιο τομέα, στον οποίο, παρά την κατ' αρχήν εφαρμογή του, η νομολογία άφησε κατά διαστήματα *περιθώρια παρεκκλίσεων* από την εφαρμογή του μέτρου αυτού, είχαν αναπτυχθεί έντονα φαινόμενα καταχρηστικής σύναψης συμβάσεων ορισμένου χρόνου, παρ' ότι μάλιστα αυτές είχαν συναφθεί κατά παράβαση, όχι μόνον της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 3 ν. 2112/1920, αλλά και των ίδιων των ειδικών διατάξεων για τη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα (π.χ. άρθρα 20, 21 ν. 2190/1994). Και τούτο λόγω της πρόδηλης αναποτελεσματικότητας των ειδικών εννόμων συνεπειών (πειθαρχικών και ποινικών κυρώσεων) που οι ειδικές αυτές διατάξεις προέβλεπαν (για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των οποίων ήταν επιβεβλημένη η παράλληλη εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 3 ν. 2112/1920). Ήδη πάντως στην ελληνική νομολογία (ενδεικτικά Ολ.ΑΠ 18/2006, Ολ.ΑΠ 7/2011, Ολ.ΑΠ 8/2011, ΑΠ 1109/2011, ΑΠ 1110/2011, ΑΠ 1233/2011) έχει παγιωθεί η θέση ότι η διάταξη αυτή (άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920), *ίσχυε απαρεγκλίτως* όχι μόνο στον ιδιωτικό αλλά και στον

δημόσιο τομέα, οπωσδήποτε προ της θέσης σε ισχύ της παρ. 8 του άρθρου 103 Σ. (κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001). Ως εκ τούτου οι συμβάσεις που είχαν συναφθεί ως ορισμένου χρόνου προ της 18.4.2001 ενώ κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη (Δημοσίου ή φορέα του δημοσίου τομέα), αναγνωρίζονται ως συμβάσεις αορίστου χρόνου.

3. Επομένως, κατά τη θέση που τελικώς, έπειτα από αμφιταλαντεύσεις πάντως, επικράτησε στην ελληνική νομολογία αυτό το οποίο δεν επιτρέπει κατά βάση την εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 3 ν. 2112/1920 στον δημόσιο τομέα είναι η παρ. 8 του άρθρου 103 Σ., η οποία τέθηκε σε ισχύ μετά την θέση σε ισχύ της Οδηγίας και κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς της στην ελληνική έννομη τάξη. Από την άποψη του χρόνου θέσης της συνταγματικής αυτής διάταξης σε ισχύ το ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ), στην απόφασή του της 23.4.2009, C-378/07, C-379/07, C-380/07, Αγγελιδάκη κ.λπ. (σκ. 204-207) τονίζει ότι «[ό]σον αφορά τη σημασία του γεγονότος ότι το άρθρο 103, παράγραφος 8, του Συντάγματος της Ελληνικής Δημοκρατίας τροποποιήθηκε μετά την έναρξη της ισχύος της οδηγίας 1999/70 και πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο, με σκοπό να απαγορευθεί απόλυτα, στον δημόσιο τομέα, η μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αρκεί η υπενθύμιση ότι μια οδηγία παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι του κράτους μέλους αποδέκτη –και, συνεπώς, έναντι όλων των εθνικών αρχών– είτε κατόπιν της δημοσίευσής της είτε, ανάλογα με την περίπτωση, από την ημερομηνία της κοινοποίησής της (...). Εν προκειμένω η οδηγία 1999/70 προβλέπει ρητά, στο άρθρο 3, ότι αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δηλαδή στις 10 Ιουλίου 1999. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, από τη συνδυασμένη εφαρμογή των άρθρων 10, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και της σχετικής οδηγίας προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς μιας οδηγίας, τα κράτη μέλη αποδέκτες της οφείλουν να απέχουν από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκει η οδηγία αυτή (...). Δεν έχει σημασία από την άποψη αυτή αν η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, η οποία θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της

σχετικής οδηγίας, έχει ως σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο (...). Κατά συνέπεια, όλες οι αρχές των κρατών μελών έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου (...), ακόμη και όταν οι αρχές αυτές προβαίνουν σε αναθεώρηση του Συντάγματος».

Επομένως, το ΔΕΚ δεν παρέλειψε να επισημάνει ότι η Ελληνική Πολιτεία, ενώ γνώριζε την υποχρέωσή της για συμμόρφωση προς τις επιταγές της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, αναθεώρησε το άρθρο 103 Σ., κατά τρόπο που οπωσδήποτε – με την υιοθέτηση μιας απόλυτα απαγορευτικής ερμηνείας – θα έθετε σε σοβαρό κίνδυνο την πλήρη αποτελεσματικότητά της.

Εξ άλλου, με την απόφαση του ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ) της 4.7.2006, C-212/04, Αδενέλερ κ.λπ., σκ. 90 επ., κρίθηκε συναφώς ότι: «Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η συμφωνία – πλαίσιο έχει την έννοια ότι, εφόσον η εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους – μέλους δεν περιέχει, στο συγκεκριμένο τομέα, άλλο αποτελεσματικό μέτρο προς αποφυγή και, ενδεχομένως, προς επιβολή κυρώσεων για την καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, η εν λόγω συμφωνία – πλαίσιο εμποδίζει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας η οποία απαγορεύει απολύτως, στον δημόσιο τομέα και μόνον, τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου οι οποίες, στην πραγματικότητα, αποσκοπούσαν στην κάλυψη "παγίων και διαρκών αναγκών" του εργοδότη και πρέπει να θεωρηθούν καταχρηστικές» (σκ. 105).

Στο ίδιο συμπέρασμα έχει ήδη καταλήξει και το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) με το υπ' αριθμ. 162/2004 Πρακτικό του καθώς και με τις 1253/2006, 1254/2006, 1255/2006, 1256/2006, 1257/2006, 1258/2006 και 1259/2006 αποφάσεις του, όπου χαρακτηριστικά (με πανομοιότυπη διατύπωση) αναφέρονται τα εξής: «Πλην, η πρόβλεψη του εν λόγω μέτρου της μετατροπής των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου [...], δεν αντίκειται στο παρ. 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Τούτο δε, διότι από τις συζητήσεις στην Ζ Αναθεωρητική Βουλή κατά την, μετά την έναρξη της ισχύος της Οδηγίας, αναθεώρηση του Συντάγματος, δεν συνάγεται ότι βούληση του

αναθεωρητικού νομοθέτη ήταν, σε περίπτωση προσαρμογής της ελληνικής έννομης τάξεως στην Οδηγία μετά την λήξη της προβλεπόμενης από αυτήν προθεσμίας, να απαγορεύσει στον κοινό νομοθέτη ή στην κατ' εξουσιοδότηση τούτου κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση να μετατρέψουν συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου των απασχολουμένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, εφ' όσον οι συμβάσεις αυτές, έστω και αν συνήφθησαν το πρώτον μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, ανανεώθηκαν εν πάση περιπτώσει στη συνέχεια αλληλοδιαδόχως, με σκοπό να καλυφθούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες».

Κατά συνέπεια, από τη σκοπιά του δικαίου της Ε.Ε. δεν επιτρέπεται η απόλυτη απαγόρευση μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου (ούτε η ερμηνεία του άρθρου 103 παρ. 8 Σ. προς την κατεύθυνση αυτή), εφόσον δεν έχουν ληφθεί άλλα αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάχρησης που προκύπτει από τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

Από τη σκοπιά αυτή κρισιμότητα σε σχέση με την ερμηνεία της παρ. 8 του άρθρου 103 Σ. αποκτά το αν τα άλλα μέτρα που ελήφθησαν στη συνέχεια για την αποτροπή της κατάχρησης από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή εργασιακών σχέσεων ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα (άρθρα 5 επ. π.δ. 164/2004) είναι ή όχι αποτελεσματικά.

4. Σύμφωνα λοιπόν με τις πάγιες διατάξεις (άρθρα 5 επ.) του π.δ. 164/2004, απαγορεύεται, από τη θέση του σε ισχύ και εξής, η σύναψη διαδοχικών συμβάσεων (με διακοπή μικρότερη της τρίμηνης) χωρίς αντικειμενικό λόγο και ιδίως εάν υπερβαίνουν τους 24 μήνες ή τις 3 ανανεώσεις. Από τον κανόνα αυτόν προβλέπονται εξαιρέσεις σε ορισμένες –ενδεικτικά απαριθμούμενες– περιπτώσεις. Ως **έννομη συνέπεια**, σε περίπτωση υπέρβασης των τασσόμενων ορίων και εφόσον η σχέση δεν υπάγεται στις σχετικά προβλεπόμενες ή δυνάμενες να προβλεφθούν εξαιρέσεις, προβλέπεται: **(α)** η ακυρότητα των συμβάσεων για το διάστημα που υπερβαίνει τα προβλεπόμενα όρια, **(β)** η καταβολή αποζημίωσης ίσης με αυτής που καταβάλλεται κατά τη λύση των συμβάσεων αορίστου χρόνου, επίσης για το διάστημα που υπερβαίνει τα

προβλεπόμενα όρια, και (γ) η πειθαρχική και ποινική ευθύνη των αρμοδίων οργάνων.

Οι διατάξεις αυτές, όπως έχει φανεί και στην πράξη (χαρακτηριστικό παράδειγμα και η δική μας περίπτωση) είναι αναποτελεσματικές μεταξύ άλλων και για τους εξής λόγους: (α) Διότι προβλέπουν ανοιχτό κατάλογο εξαιρέσεων από τις κατ' αρχήν τιθέμενες απαγορεύσεις. (β) Διότι προβλέπουν αναποτελεσματικές / μη αποτρεπτικές για τον εργοδότη έννομες συνέπειες, αφού (ι) η αποζημίωση που καταβάλλεται στους εργαζομένους αορίστου χρόνου κατά τη λύση των συμβάσεών τους θα πρέπει ούτως ή άλλως να καταβάλλεται και στους εργαζομένους ορισμένου χρόνου, ως μέτρο για την εξάλειψη των διακρίσεων βάσει της ρήτρας 4, δηλαδή δεν αποτελεί μέτρο αποτροπής της κατάχρησης, και (ii) οι προβλεπόμενες πειθαρχικές και ποινικές κυρώσεις, όπως και ανωτέρω αναφέρθηκε, προβλέπονταν και στο παρελθόν και ωστόσο ουδέποτε επεβλήθησαν, αποτελούν δηλαδή στην πράξη αναποτελεσματικό μέτρο. Και το ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ) στην απόφασή του της 23.4.2009, C-378/07, C-379/07, C-380/07, Αγγελιδάκη κ.λπ., είχε παρατηρήσει σχετικά με τις πάγιες διατάξεις του Π.Δ. 164/2004, ότι, αν και υιοθετούνται –υπαλλακτικά και όχι σφραγιστικά– όλα τα μέτρα που προβλέπει και η ρήτρα 5 της συμφωνίας πλαισίου, ωστόσο προβλέπονται κυρώσεις αμφίβολης αποτελεσματικότητας. Χαρακτηριστικά πάνω στο ζήτημα αυτό αναφέρονται τα εξής: «Όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 92 των προτάσεών της, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διασφαλίσει κυρίως ότι οι εργαζόμενοι που είναι τα θύματα της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου δεν θα αποτρέπονται (όπως υποστηρίζουν ότι συμβαίνει οι ενάγοντες των κύριων δικών), ελπίζοντας ότι θα εξακολουθήσουν να απασχολούνται και στο μέλλον στον δημόσιο τομέα, από την άσκηση ενώπιον των εθνικών αρχών, περιλαμβανομένων και των δικαστικών, των δικαιωμάτων που τους απονέμει η εθνική ρύθμιση λόγω της εφαρμογής, με τη ρύθμιση αυτή, όλων των προληπτικών μέτρων που προβλέπει η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιου. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να σχηματίσει την πεποίθηση ότι όλοι οι εργαζόμενοι «ορισμένου χρόνου» κατά την έννοια της

ρήτρας 3, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού μπορούν να αξιώσουν την επιβολή στον εργοδότη τους των κυρώσεων που προβλέπει το προεδρικό διάταγμα 164/2004, όταν είναι θύματα καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων, και μάλιστα ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό της σύμβασής τους σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο» (σκ. 165-166). Με βάση λοιπόν αυτά τα κριτήρια το ΔΕΚ (ήδη ΔΕΕ) καταλήγει να αμφιβάλει σχετικά με το αν οι προβλεπόμενες από τις πάγιες διατάξεις του π.δ. 164/2004 έννομες συνέπειες είναι «αρκούντως αποτελεσματικές και αποτρεπτικές, ώστε να εγγυώνται την πλήρη αποτελεσματικότητα αυτών των μέτρων πρόληψης» (σκ. 178). Και όπως ήταν εύλογο, οι αμφιβολίες αυτές επιβεβαιώθηκαν και στην πράξη, αφού δεν είναι τυχαίο ότι, παρά την καταχρηστική σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, εξ όσων είναι γνωστό οι εργαζόμενοι που υφίστανται την κατάχρηση αυτή δεν επιδιώκουν την επιβολή των προβλεπόμενων από το π.δ. 164/2004 κυρώσεων, «ελπίζοντας [ακριβώς] ότι θα εξακολουθήσουν να απασχολούνται και στο μέλλον στον δημόσιο τομέα».

5. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα το ζήτημα της αποτελεσματικότητας ή όχι των (άλλων) μέτρων που ελήφθησαν από την Ελληνική Πολιτεία σε συμμόρφωση προς τη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού αποκτά κατά το ΔΕΕ (πρώην ΔΕΚ) καθοριστική σημασία για την ερμηνεία της παρ. 8 του άρθρου 103 Σ. Με δεδομένη λοιπόν την αναποτελεσματικότητα των μέτρων που ελήφθησαν με το π.δ. 164/2004, δεν επιτρέπεται η ερμηνεία των διατάξεων της παρ. 8 του άρθρου 103 Σ. κατά τρόπο που να άγει σε απόλυτη απαγόρευση χαρακτηρισμού των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου. Αντιθέτως, επιβάλλεται η ερμηνεία κατά την οποία η συνταγματική αυτή διάταξη απαγορεύει μόνο τη μετατροπή από τον νόμο των γνήσιων συμβάσεων ορισμένου χρόνου (αυτών δηλαδή που καλύπτουν πρόσκαιρες κ.λπ. ανάγκες) σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, ουδόλως όμως εμποδίζει τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των συμβάσεων που συνήφθησαν ψευδεπίγραφα ως ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου (Ολ.ΑΠ 18/2006, και από την πρόσφατη νομολογία ενδεικτικά ΕφΑθ 7083/2015, ΕφΑθ 3422/2014, ΕφΑθ 3221/2014, ΕφΑθ 1740/2014, ΕφΑθ 4630/2012). Πολλώ μάλλον καθώς ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός αποτελεί εκ

του Συντάγματος υποχρέωση των δικαστηρίων (Ολ.ΑΠ 18/2006, Ολ.ΑΠ 7/2011, Ολ.ΑΠ 8/2011).

Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι στην περίπτωση μας υπήρξε πρόδηλη παραβίαση των πάγιων διατάξεων του ΠΔ 164/2004, χωρίς ωστόσο να λάβει χώρα οποιαδήποτε μορφή κύρωσης εις βάρος του εργοδότη μας. Ως εκ τούτου τα μέτρα πρόληψης που έθεσε το ΠΔ 164/2004 κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ δεν κρίνονται αποτελεσματικά στην περίπτωση μας, ενώ όπως αναφέραμε και ανωτέρω ουδέν μέτρο εξάλειψης της δημιουργηθείσας κατάστασης έλαβε χώρα στην περίπτωση μας προκαλώντας σε εμάς την πεποίθηση λόγω και της επίγνωσης ότι οι ανάγκες που καλύπτουμε είναι πάγιες και διαρκείς ότι η απασχόλησή μας θα είναι συνεχής.

Επειδή καλύπτουμε πάγιες, διαρκείς και μόνιμες ανάγκες του εναγομένου, των οποίων το χρονικό σημείο λήξης δεν μπορεί να προσδιοριστεί εκ των προτέρων και δεν υφίσταται κανένας αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί την ορισμένη διάρκεια των συμβάσεών μας.

Επειδή πρέπει, επομένως, στην περίπτωση μας να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρ. 8 παρ. 3 ν. 2112/1920, όπως έχει επικρατήσει να ερμηνεύεται, ως «ενσωματώνουσα» τη ρήτρα 5 της Οδηγίας 1999/70.

Επειδή το άρθρο 5 Π.Δ. 81/2003 και το άρθρο 11 Π.Δ. 164/2004 αποτελούν πλημμελή μεταφορά στην ελληνική έννομη τάξη της ρήτρας 5 της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που κατέστη υποχρεωτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο με την Οδηγία 1999/70/ΕΚ άλλως πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τη ρήτρα αυτή και, βέβαια, πρέπει να θεωρηθούν ανίσχυρες εκείνες οι διατάξεις του που συρρικνώνουν την παρεχόμενη ιδίως από το άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920 προστασία, αφού μια τέτοια συρρίκνωση δεν είναι επιτρεπόμενη με βάση την Οδηγία 1999/70/ΕΚ.

Επειδή και κατά το άρθρο 103 Σ δεν επιτρέπεται η σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών του δημοσίου τομέα.

Επειδή κατά τα ανωτέρω πρέπει να αναγνωριστεί από το Δικαστήριό Σας ότι οι συμβάσεις εργασίας μας που χαρακτηρίστηκαν ως ορισμένου χρόνου ήταν εξ' αρχής μια ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου.

Επειδή αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο είναι το Δικαστήριό Σας.

Επειδή η αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή κατά τα πραγματικά περιστατικά.

Επειδή για την απόδειξή της θα προσκομίσουμε κατά τη συζήτηση έγγραφα και θα εξετάσουμε μάρτυρες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και αυτούς που θα προσθέσουμε νόμιμα κατά την συζήτηση της παρούσας και με την ρητή επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μας

Ζ Η Τ Ο Υ Μ Ε

Να γίνει δεκτή η αγωγή μας.

Να αναγνωρισθεί για τους λόγους που αναφέρουμε στο ιστορικό ότι με το εναγόμενο μας συνδέει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της απόλυσής μας και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να μας απασχολεί, δυνάμει των ως άνω συμβάσεων, τον καθένα/μία εξ ημών στη θέση, την ειδικότητα και με τις αποδοχές που αντιστοιχούν εκ του νόμου με αυτή την υπηρεσιακή μας ένταξη και εξέλιξη, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών τυπικών μας προσόντων, επ' απειλή χρηματικής ποινής ύψους

τριακοσίων (300) Ευρώ ως προς τον καθέναν/μία από εμάς, για κάθε μέρα μη συμμορφώσεώς του με την απόφαση που θα εκδοθεί.

Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή.

Να καταδικασθεί το εναγόμενο στα εν γένει δικαστικά μας έξοδα και στην αμοιβή του πληρεξουσίου μας Δικηγόρου.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Φ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ-Π. ΚΑΜΠΙΤΗ- Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΜ/ΔΣΑ 80215
ΑΦΜ 998191644 – ΔΥΟ ΙΑ' ΑΘΗΝΩΝ
ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ 121 – ΑΘΗΝΑ 11475
ΤΗΛ: 210-8251555 – FAX: 210-8251179
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
dimvalavanis@ergatiko.gr

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

(ή ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ)

Digitally signed by
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Date: 2019.11.28 12:24:09
EET
Reason: Digitally Signed by
OSDDV-PP

Δικαστήριο: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Διαδικασία : ΕΡΓΑΤΙΚΑ-ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ
Αντικείμενο : ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΗ
Υπ-Αντικείμενο : ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ
Κατ. Εγγράφου : ΑΓΩΓΗ
Ημερομηνία και ώρα Κατάθεσης : Πέμπτη, 28/11/2019 12:23
Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 104682/2019
Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 2761/2019

- 1) ΜΠΙΚΑ ΑΝΕΤΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
- 2) ΜΠΑΚΑΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.
- 3) ΡΑΜΠΑΟΥΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.
- 4) ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ.
- 5) ΤΣΙΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.
- 6) ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 7) ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΣ.
- 8) ΓΡΙΒΑ ΣΟΦΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 9) ΜΠΑΣΚΑΚΗ ΣΤΕΛΛΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 10) ΣΑΜΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 11) ΡΙΖΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 12) ΠΑΝΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ .
- 13) ΜΑΝΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΛΕΩΝΙΔΑΣ.
- 14) ΜΑΡΚΑΚΗΣ ΦΩΤΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 15) ΠΕΤΡΑΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 16) ΓΚΕΡΓΚΑ ΣΩΤΗΡ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΑΜΠΑΣ.
- 17) ΜΙΤΑ ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΚΙΛΙ.
- 18) ΣΑΚΚΕΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 19) ΜΕΤΖΗΔΑΚΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΠΕΤΡΟΣ.
- 20) ΤΣΑΜΠΑΖΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
- 21) ΣΚΟΥΤΑ ΜΑΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 22) ΣΒΥΡΟΥ ΑΡΓΥΡΩ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ.
- 23) ΚΕΧΡΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 24) ΘΕΟΛΟΓΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
- 25) ΔΑΡΖΕΝΤΑΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.
- 26) ΒΗΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΣ .

Αιτών :

Καθ'ού :

1) ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Αφορά :

Καταθέσας :

ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ ΑΜ: 026006)

Δικηγορική Εταιρεία :

Φ.ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ - Π.ΚΑΜΠΙΤΗΣ - Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ ΑΜ: 080215)

Συνηπογράφωντες :

Παράβολο :

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Α/Α Πινακίου: 6

Κωδικός-Περιγραφή Πινακίου : 71 ΚΒ Εργατικά

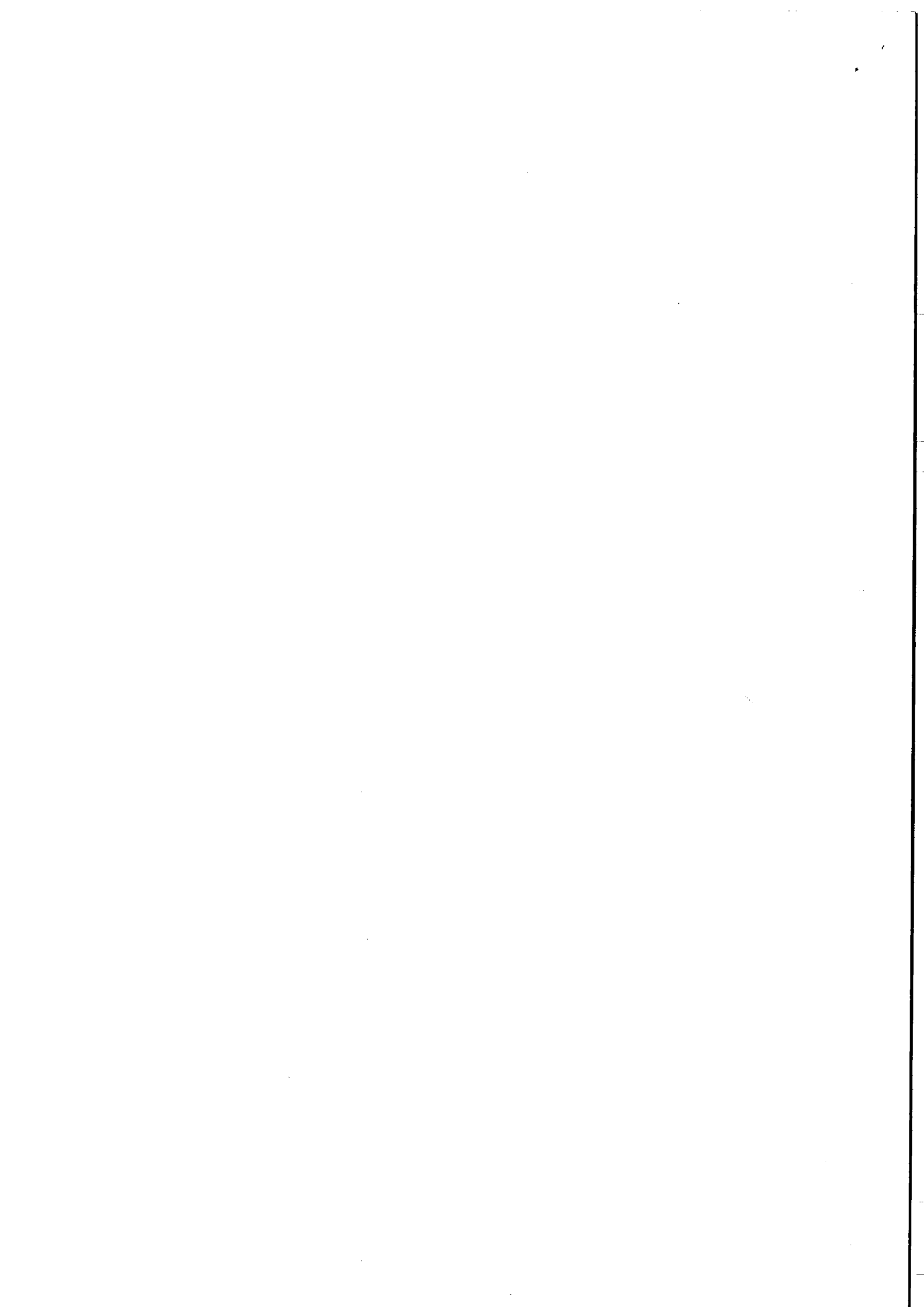
Κτίριο : -

Αίθουσα : Κτίριο 9 Αίθουσα 16

Ημερομηνία Συζήτησης : 10/01/2020

Ημέρα : Παρασκευή

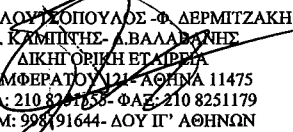
Ώρα : 09:00

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα στο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ», που εδρεύει στον Αγ. Στέφανο Αττικής, οδός Λεωφόρος Λίμνης Μαραθώνος 29 & Αθανασίου Διάκου 29 και εκπροσωπείται νόμιμα, για να λάβει γνώση και για κάθε νόμιμη συνέπεια, καλούμενο ταυτόχρονα να παραστεί κατά τη συζήτηση όταν και όπως παραπάνω αρμόδια ορίζεται.

Αθήνα, 06-12-2019

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Χ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΟΠΟΥΛΟΣ - Δ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ
Π. ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ - Δ. ΒΑΛΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΜΟΝΟΦΕΡΑΤΟΥ 121 - ΑΘΗΝΑ 11475
ΤΗΛ: 210 8251158 - ΦΑΞ: 210 8251179
ΑΦΜ: 998191644 - ΔΟΥ ΙΓ' ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΛΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

